

Dziennik Urzędowy L 335

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47
11 listopada 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1938/2004 z dnia 10 listopada 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1939/2004 z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz wysokiej jakości świeżej, chłodzonej i mrożonej wołowiny i cielęciny	3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1940/2004 z dnia 10 listopada 2004 r. ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny	4

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2004/756/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 4 października 2004 r. dotycząca zawarcia umowy odnawiającej umowę dotyczącą współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki	5
Umowa odnawiająca umowę dotyczącą współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki	7

Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej

★ Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami	8
--	---

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1938/2004

z dnia 10 listopada 2004 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 listopada 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 listopada 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 10 listopada 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	85,9
	204	55,9
	999	70,9
0707 00 05	052	104,4
	999	104,4
0709 90 70	052	95,2
	204	73,3
	999	84,3
0805 20 10	204	85,6
	999	85,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	77,0
	528	27,1
	624	96,5
	999	66,9
0805 50 10	052	60,3
	388	42,7
	524	67,3
	528	43,9
	999	53,6
0806 10 10	052	96,8
	400	225,7
	508	216,8
	624	179,5
	999	179,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	90,5
	388	145,0
	400	104,6
	404	90,5
	512	104,5
	720	71,9
	800	204,9
	804	107,2
	999	114,9
0808 20 50	052	67,3
	720	61,8
	999	64,6

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1939/2004**z dnia 10 listopada 2004 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz wysokiej jakości świeżej, chłodzonej i mrożonej wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 936/97 z dnia 27 maja 1997 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę oraz mrożone mięso bawole⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuły 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 936/97 określają warunki składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz mięsa wyszczególnionego w art. 2 lit. f) tego rozporządzenia.
- (2) Artykuł 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 936/97 ustala na 11 500 ton ilość wysokiej jakości świeżej, chłodzonej i mrożonej wołowiny, odpowiadającej określeniu podanemu w tym samym postanowieniu, która może być importowana na warunkach specjalnych w okresie od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.

- (3) Należy przypomnieć, że z pozwoleń, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, można korzystać przez cały okres ich ważności jedynie w takim zakresie, na jaki pozwalają przepisy weterynaryjne,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Każdy wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz wysokiej jakości świeżej, chłodzonej i mrożonej wołowiny i cielęciny, o której mowa w art. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 936/97, złożony w okresie między 1 a 5 listopada 2004 r., jest uwzględniany w całości.
2. Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 936/97 wnioski o wydanie pozwoleń mogą być składane w ciągu pierwszych pięciu dni grudnia 2004 r. na 5 197,773 tony.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 listopada 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 listopada 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 137 z 28.5.1997, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, str. 10).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1940/2004**z dnia 10 listopada 2004 r.****ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Protokół 4 w sprawie bawełny, załączony do Aktu Przystąpienia Grecji, ostatnio zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1050/2001⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1051/2001 z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie pomocy produkcyjnej dla bawełny⁽²⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana okresowo na podstawie ceny rynku światowego bawełny odziarnionej przy uwzględnieniu historycznych związków między ceną bawełny odziarnionej a wyliczoną ceną bawełny nieodziarnionej. Te historyczne związki zostały ustanowione w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1591/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny⁽³⁾. W przypadku gdy cena rynku światowego nie może być ustalona w powyższy sposób, zostaje ona określona na podstawie ostatniej ustalonej ceny.
- (2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana dla produktu odpowiadającego pewnym cechom charakterystycznym i uwzględniając najkorzystniejsze oferty i notowania na rynku światowym pomiędzy

tymi, które są uważane za reprezentatywne dla rzeczywistych tendencji rynkowych. Do celów takiego ustalenia ceny uwzględnia się średnią z ofert i notowań otrzymaną na jednej lub więcej giełdach europejskich reprezentatywnych dla produktu dostarczonego na bazie cif do portu wspólnotowego i pochodzącego z różnych krajów dostarczających, uważanych za reprezentatywne dla handlu międzynarodowego. Jednakże aby uwzględnić różnice wynikające z jakości dostarczonego produktu lub z charakteru wspomnianych ofert i notowań, przewidziano dostosowania kryteriów do celów ustalenia ceny rynku światowego bawełny odziarnionej. Dostosowania te są określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1591/2001.

- (3) Stosowanie wyżej wymienionych kryteriów prowadzi do ustalenia ceny rynku światowego bawełny nieodziarnionej na poziomie wskazanym poniżej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej określona w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 jest ustalona na 17,377 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 listopada 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 listopada 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 3.8.2001, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1486/2002 (Dz.U. L 223 z 20.8.2002, str. 3).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 4 października 2004 r.

dotycząca zawarcia umowy odnawiającej umowę dotyczącą współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki

(2004/756/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 170 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją z dnia 13 października 1998 r. ⁽²⁾ Rada zatwierdziła zawarcie umowy dotyczącej współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- (2) Artykuł 12 lit. b) stanowi, co następuje: „Niniejsza Umowa jest zawarta na okres pięciu lat. Na podstawie przeglądu dokonanego przez Strony, w ostatnim roku każdego późniejszego okresu Umowa może być przedłużona, wraz z możliwymi zmianami na kolejne okresy pięciu lat za wzajemnym pisemnym porozumieniem Stron.”
- (3) Władze Stanów Zjednoczonych Ameryki powiadomiły służby Komisji, że opowiadają się za przedłużeniem wyżej wymienionej umowy na okres kolejnych pięciu lat. Szybkie odnowienie tej umowy leży zatem w najlepiej rozumianym interesie obu stron.
- (4) Treść odnowionej umowy będzie taka sama, jak treść umowy, która wygasła w dniu 13 października 2003 r.
- (5) Umowa odnawiająca umowę dotyczącą współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki powinna zostać zatwierdzona w imieniu Wspólnoty,

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 16 grudnia 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 22.10.1998, str. 35.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty na dodatkowy okres pięciu lat umowę odnawiającą umowę dotyczącą współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Tekst umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby uprawnionej do podpisania umowy w celu wyrażenia przez Wspólnotę zgody na związanie tą umową.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 4 października 2004 r.

W imieniu Rady
A. J. DE GEUS
Przewodniczący

UMOWA**odnawiająca umowę dotyczącą współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA (zwana dalej „Wspólnotą”),

z jednej strony, i

RZĄD STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI,

z drugiej strony,

zwane dalej „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC znaczenie nauki i technologii dla ich rozwoju gospodarczego i społecznego;

UZNAJĄC, że Wspólnota oraz Stany Zjednoczone Ameryki prowadzą działania badawcze i technologiczne w wielu obszarach wspólnego zainteresowania oraz że udział we wzajemnych działaniach związanych z badaniami i rozwojem na zasadzie wzajemności zapewni obopólne korzyści;

UWZGLĘDNIAJĄC umowę dotyczącą współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych, podpisaną dnia 5 grudnia 1997 r. w Waszyngtonie, która wygaśnie w dniu 13 października 2003 r.;

PRAGNĄC prowadzić współpracę w dziedzinie nauki i technologii w formalnych ramach ustanowionych tą umową,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Umowa dotycząca współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki, podpisana dnia 5 grudnia 1997 r. w Waszyngtonie, która wygaśnie w dniu 13 października 2003 r., zostaje niniejszym odnowiona na dodatkowy okres pięciu lat.

Artykuł 2

Niniejsza umowa wchodzi w życie z dniem, w którym Strony powiadomią się wzajemnie w formie pisemnej o zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych, niezbędnych do wejścia w życie umowy.

Artykuł 3

Niniejszą umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

W imieniu Wspólnoty
Europejskiej

W imieniu Rządu Stanów
Zjednoczonych Ameryki

(Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RAMOWA RADY 2004/757/WSiSW

z dnia 25 października 2004 r.

ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 lit. e) i art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nielegalny handel narkotykami stanowi zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa i jakości życia obywateli Unii Europejskiej oraz dla legalnej gospodarki, stabilności i bezpieczeństwa Państw Członkowskich.
- (2) Potrzeba działań ustawodawczych zmierzających do zajęcia się problemem nielegalnego handlu narkotykami została uznana w szczególności w Planie działań Rady i Komisji w sprawie najlepszego sposobu wykonania postanowień Traktatu z Amsterdamu w dziedzinie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości ⁽³⁾, przyjętym przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w Wiedniu w dniu 3 grudnia 1998 r., w konkluzjach z posiedzenia Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r., w szczególności w ich punkcie 48, Strategii Antynarkotykowej Unii Europejskiej (2000–2004) zatwierdzonej podczas posiedzenia Rady Europejskiej w Helsinkach w dniach 10–12 grudnia 1999 r. i w Planie działań Unii Europejskiej w sprawie narkotyków (2000–2004) zatwierdzonym przez Radę Europejską w Santa Maria da Feira w dniach 19 i 20 czerwca 2000 r.
- (3) Konieczne jest przyjęcie minimalnych zasad określających znamiona przestępstw w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami i półproduktami, co umożliwi wspólne podejście na poziomie Unii do walki z nielegalnym obrotem.

(4) Na mocy zasady pomocniczości Unia Europejska powinna koncentrować się na najpoważniejszych rodzajach przestępstw narkotykowych. Wyłączenie pewnych rodzajów zachowań związanych z konsumpcją własną z zakresu decyzji ramowej nie stanowi wytycznej Rady co do sposobu, w jaki Państwa Członkowskie powinny traktować te przypadki w swoim prawie krajowym.

(5) Kary przewidziane przez Państwa Członkowskie powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszać oraz obejmować kary pozbawienia wolności. Dla ustalenia wymiaru kary należy wziąć pod uwagę okoliczności faktyczne, takie jak ilość i rodzaj przemycanych narkotyków, oraz to, czy przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej.

(6) Państwom Członkowskim winno się zezwolić na dopuszczenie możliwości złagodzenia kary, jeżeli przestępca przekazał właściwym władzom cenne informacje.

(7) Konieczne jest podjęcie środków w celu umożliwienia konfiskaty korzyści pochodzących z przestępstw, o których mowa w niniejszej decyzji ramowej.

(8) Należy podjąć środki zapewniające pociągnięcie do odpowiedzialności osób prawnych za przestępstwa kryminalne, o których mowa w tej decyzji ramowej i które są popełniane na ich korzyść.

(9) Skuteczność wysiłków podejmowanych w celu zajęcia się problemem nielegalnego handlu narkotykami zależy zasadniczo od harmonizacji środków krajowych wykonujących niniejszą decyzję ramową,

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 E z 30.10.2001, str. 172.

⁽²⁾ Opinia z dnia 9 marca 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 19 z 23.1.1999, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji ramowej przyjmuje się następujące definicje:

- 1) „narkotyki” oznaczają wszelkie substancje, o których mowa w następujących konwencjach Narodów Zjednoczonych:
  - a) Jednolita konwencja o środkach odurzających z 1961 r. (zmieniona protokołem z 1972 r.),
  - b) Konwencja wiedeńska o substancjach psychotropowych z 1971 r. Obejmuje to również substancje podlegające kontroli na mocy wspólnego działania 97/396/WSiSW z dnia 16 czerwca 1997 r. dotyczącego wymiany informacji, oceny ryzyka oraz kontroli nowych leków syntetycznych⁽¹⁾;
- 2) „półprodukty” oznaczają wszelkie substancje wymienione w prawodawstwie wspólnotowym, powodujące konieczność wykonania obowiązków nałożonych przez art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z dnia 20 grudnia 1988 r.;
- 3) „osoba prawna” oznacza wszelkie podmioty prawne mające taki status na mocy właściwego prawa krajowego, z wyjątkiem państw lub innych instytucji publicznych wykonujących jego suwerenne prawa oraz organizacji.

Artykuł 2

Przestępstwa związane z nielegalnym handlem narkotykami i półproduktami

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia karalności następujących czynów popełnionych umyślnie i bez upoważnienia:

- a) produkcja, wytwarzanie, sporządzanie wyciągów, przygotowanie, oferowanie, proponowanie sprzedaży, rozprowadzanie, sprzedaż, dostarczanie na wszelkiego rodzaju warunkach, pośrednictwo, wysyłka, przesyłanie w tranzycie, przewożenie, przywóz lub wywóz narkotyków;
- b) uprawa maku lekarskiego, krzewu koka lub rośliny konopi;

c) posiadanie lub nabywanie narkotyków dla prowadzenia działań wymienionych w lit. a);

d) wytwarzanie, przewóz lub rozprowadzanie półproduktów, wiedząc, że mają one być użyte do celów nielegalnej produkcji lub wytwarzania narkotyków.

2. Niniejsza decyzja ramowa nie obejmuje czynów opisanych w ust. 1, gdy ich autor realizuje je w celu konsumpcji własnej w sposób określony w prawie krajowym.

Artykuł 3

Podżeganie, pomocnictwo oraz usiłowanie popełnienia przestępstwa

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu penalizacji podżegania, pomocnictwa lub usiłowania popełnienia jednego z przestępstw, o których mowa w art. 2.

2. Państwo Członkowskie może wyłączyć spod odpowiedzialności karnej usiłowanie oferowania lub przygotowania narkotyków, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), oraz usiłowanie posiadania narkotyków, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c).

Artykuł 4

Kary

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne w celu zapewnienia, aby przestępstwa określone w art. 2 i 3 podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym sankcjom karnym.

Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do tego, aby przestępstwa określone w art. 2 podlegały karze pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 1 roku do 3 lat.

2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do tego, aby przestępstwa określone w art. 2 ust. 1 lit. a), b) i c) podlegały karze pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 5 do 10 lat w następujących przypadkach:

a) przestępstwo dotyczy dużych ilości narkotyków;

b) przestępstwo dotyczy tych narkotyków, które powodują najwięcej uszczerbku dla zdrowia lub które spowodowały znaczną szkodę dla zdrowia pewnej liczby osób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 25.6.1997, str. 1.

3. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by przestępstwa, o których mowa w art. 2, zagrożone były karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 10 lat, w przypadkach gdy przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej, określonej we wspólnym działaniu 98/733/WSiSW z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie uznawania za przestępstwa karne uczestnictwa w organizacji przestępczej w Państwach Członkowskich Unii Europejskiej⁽¹⁾.

4. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. d), zagrożone były karą pozbawienia wolności, której górna granica mieści się w przedziale od 5 do 10 lat, w przypadkach gdy przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej, określonej we wspólnym działaniu 98/733/WSiSW, oraz gdy półprodukty przeznaczone są do użycia w lub do produkcji, lub wytwarzania narkotyków w przypadkach, o których mowa w ust. 2 lit. a) lub b).

5. Bez uszczerbku dla praw osób pokrzywdzonych i innych osób trzecich, działających w dobrej wierze, każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu umożliwienia konfiskaty substancji stanowiących przedmiot przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, użytych narzędzi lub takich, które miały być użyte do tych przestępstw, oraz korzyści pochodzących z tych przestępstw lub w celu umożliwienia konfiskaty mienia, którego wartość odpowiada tej korzyści, wartości substancji lub narzędzi.

Pojęcia „konfiskata”, „narzędzia”, „korzyści” i „mienie” mają to samo znaczenie, co w art. 1 Konwencji Rady Europy z 1990 r. o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa.

Artykuł 5

Okoliczności szczególne

Niezależnie od treści art. 4, każde Państwo Członkowskie może podjąć niezbędne środki w celu zapewnienia możliwości złagodzenia kar, o których mowa w art. 4, jeżeli sprawca:

- a) zaprzestaje działalności przestępczej związanej z nielegalnym handlem narkotykami i półproduktami; oraz
- b) udzieli organom administracyjnym lub sądowym informacji, których organy te nie byłyby w stanie uzyskać w inny sposób, a ułatwiających im:
  - i) zapobieganie lub zmniejszenie rozmiaru skutków przestępstwa;
  - ii) ujawnienie lub pociągnięcie do odpowiedzialności karnej pozostałych sprawców;

iii) zgromadzenie dowodów; lub

iv) zapobieżenie popełnieniu kolejnych przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3.

Artykuł 6

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia odpowiedzialności osób prawnych za przestępstwa, o których mowa w art. 2 i 3, popełnione na ich korzyść przez osobę działającą indywidualnie lub jako członek organu danej osoby prawnej, zajmujący kierownicze stanowisko w ramach tej osoby prawnej w oparciu o:

- a) prawo do reprezentowania osoby prawnej;
- b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej;
- c) uprawnienia do sprawowania kontroli w strukturach osoby prawnej.

2. Poza przypadkami określonymi w ust. 1 każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia odpowiedzialności osób prawnych w przypadkach, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, na korzyść tej osoby prawnej przez osobę pozostającą pod jej zwierzchnictwem.

3. Odpowiedzialność osób prawnych zgodnie z ust. 1 i 2 nie wyklucza postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym, które uczestniczyły w popełnieniu przestępstw określonych w art. 2 i 3 jako sprawcy, podżegacze lub pomocnicy.

Artykuł 7

Sankcje wobec osób prawnych

1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, że osoba prawna odpowiedzialna zgodnie z art. 6 ust. 1 będzie podlegać skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom, w tym grzywnom i karom pieniężnym, a także innym sankcjom, jak:

- a) pozbawienie prawa do ulg podatkowych lub innych świadczeń lub pomocy ze środków publicznych;
- b) tymczasowe lub trwałe pozbawienie prawa do wykonywania działalności gospodarczej;
- c) oddanie pod dozór sądu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 351 z 29.12.1998, str. 1.

- d) sądowy nakaz likwidacji;
- e) tymczasowe lub trwale zamknięcie pomieszczeń i urządzeń wykorzystanych do popełnienia przestępstwa;
- f) zgodnie z art. 4 ust. 5 konfiskata substancji będących przedmiotem przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, narzędzi użytych lub takich, które miały być użyte do tych przestępstw, i korzyści pochodzących z tych przestępstw lub konfiskata mienia, którego wartość odpowiada wartości korzyści, substancji lub narzędzi.

2. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by osoba prawna odpowiedzialna zgodnie z art. 6 ust. 2 podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom lub środkom.

Artykuł 8

Jurysdykcja i ściganie

1. Każde Państwo Członkowskie podejmuje środki niezbędne do ustanowienia swojej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 2 i 3, gdy:

- a) przestępstwo jest popełnione w całości lub części na jego terytorium;
- b) sprawca jest jego obywatelem; lub
- c) przestępstwo zostało popełnione na korzyść osoby prawnej ustanowionej na terytorium tego Państwa Członkowskiego.

2. Państwo Członkowskie może zdecydować, że nie zastosuje lub zastosuje jedynie w szczególnych przypadkach zasady jurysdykcji określone w ust. 1 lit. b) i 1 lit. c), gdy przestępstwo zostało popełnione poza jego terytorium.

3. Państwo Członkowskie, które zgodnie ze swym prawem nie wydaje własnych obywateli, podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia swojej jurysdykcji i ścigania, w stosownych przypadkach, przestępstwa, o którym mowa w art. 2 i 3, popełnionego przez obywatela tego państwa poza jego terytorium.

4. Państwa Członkowskie informują Sekretariat Generalny Rady oraz Komisję o decyzji w kwestii zastosowania ust. 2,

w stosownych przypadkach, ze wskazaniem szczególnych przypadków lub okoliczności, w których ta decyzja ma zastosowanie.

Artykuł 9

Wykonanie i sprawozdania

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, w celu dostosowania się do przepisów niniejszej decyzji ramowej najpóźniej do 12 maja 2006 r.

2. W tym terminie, o którym mowa w ust. 1, Państwa Członkowskie przekażą do Sekretariatu Generalnego Rady i do Komisji teksty przepisów przenoszących do prawa krajowego obowiązki nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej. Komisja, najpóźniej do 12 maja 2009 r., składa sprawozdanie do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie procesu wykonania decyzji ramowej, wraz z jej skutkami dla współpracy sądowej w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami. Po tym sprawozdaniu Rada ocenia, najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od daty przedłożenia sprawozdania, czy Państwa Członkowskie podjęły niezbędne środki w celu dostosowania się do niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 10

Zakres terytorialny stosowania

Niniejszą decyzję ramową stosuje się do Gibraltaru.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 25 października 2004 r.

W imieniu Rady

R. VERDONK

Przewodniczący